

bol

wer

k6-1

dec

62

**BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
N.V. DE R.K. BOEKCENTRALE**

DE OUDSTE EN GROOTSTE SCHOOLBOEKHANDEL
VOOR HET GEHELE KATHOLIEKE ONDERWIJS IN
NEDERLAND

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het Pius X Lyceum
is het adres

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
-okin 130, tel. 37586-37624, amsterdam-c

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

48. CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue !!

TELEFOON 79 67 57

Voor **KOLEN** en **OLIE** naar
C. G. VAN OOSTROM & Zⁿ

van Slingelandtstr. 11-19 tel. 12 65 01
Bosch en Lommerweg 242 tel. 8 67 48
Jan Tooropstraat 85 tel. 13 57 12
Dr. H. Colijnstraat 230 tel. 13 33 39

VRAAGT PRIJSOPGAVE

SPECIALISTEN

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221
tel. 73 49 78

RORATE COELI DESUPER

Als wij onze verjaardag zouden vergeten hebben en pas tegen de avond, - als vrienden en kennissen komen aanlopen, een cadeautje meebrengen en hun gelukwensen uitspreken - ons zouden realiseren dat die feestdag inderdaad weer is aangebroken, dan zou toch wel een groot stuk van het feestelijke karakter van die dag verloren gegaan zijn. Zit niet een aanzienlijk deel van de naar de top gevoerde feeststemming in de voorbereiding tot dat feest?

Zo ook is het goed, nu wij naar het Kerstfeest toeleven, ons voor te bereiden. Ons Kerstfeest zal er in alle opzichten aan winnen, natuurlijk het meest in het opzicht waarop wij ons het best prepareren. Laat eens één keer de inhoud van de zondagsliturgie tot je doordringen opdat Kerstmis meer voor je wordt dan een goed of slecht rapport, 'n feestmaal en een aantal vrije dagen.

Moge de verwachting van het "Rorate" je leiden naar een

Zalig Kerstfeest.

Rector.

REDACTIONEEL

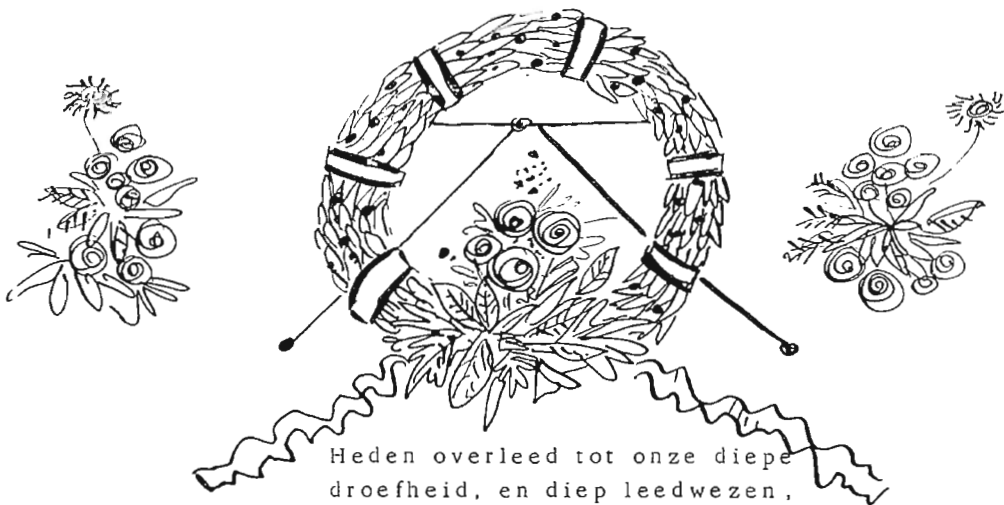
Hans Spoelstra, "gekozen" tot voorzitter van de schoolraad, heeft zijn redakteursambt neergelegd om zich geheel aan de school te kunnen wijden. Hij is al dadelijk begonnen met zijn zware taak en probeert nu de 4e klassers ook toegang te verschaffen tot de rookafdeling van de 5e en 6e klassen. Zelf verkent hij iedere ochtend het terrein, en 's middags - in de grote pauze - onderzoekt hij de kwaliteit van de patates. Succes, Hans!

De inzameling op school voor "Open het dorp" bracht f 180,03 op.

FAMILIEKRONIEK: HELGÄ BOEHMER VERLOOED.

De redaktie wenst rektor, konrektoren, docenten en leerlingen een prettig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar EN een prettige vakantie.

Redaktie.

Heden overleed tot onze diepe
droefheid, en diep leedwezen,

HET ACTIECOMITÉ MISTER X.

ten gevolge van de gebeurtenissen, die enige tijd geleden hebben plaatsgevonden en in het bijzonder de omstandigheden waarin het nieuwe bestuur gepousseerd en in de vergadering gepasseerd is.

Na een kort bestaan, dat gekenmerkt werd door: een onvermoeibare werkkraft, laaiend enthousiasme en een onuitputtelijke hoeveelheid frisse ideeën, zal de gedachte aan dit comité ons steeds blijven als een van de meest aangrijpende en dierbare herinneringen van onze schooltijd.

MET PIJN IN HET HART EN IN DE KEEL.

Akte van rouwbeklag inleveren bij het huidig bestuur a.i. - Liever geen bloemen.

DE BIOLOGIE-BIBLIOTHEEK HEEFT NIEUWE AANWINSTEN

Bi 14 Dr. W.P. Postma en H. Kleijn:

Bi 81 G. Durell:

Bi 117 Bengt Berg:

Bi 129 M. Burton:

Bi 130 J. van Heerde:

Bi 137 Prof. Dr. I.M. van der Vlerk/Prof. Dr.

Kuening:

Bi 138 A. Portmann:

Bi 139 G. Nixon:

Bi 140 M. Tinbergen:

Kooivogels in kleuren.

Ontmoetingen met dieren.

De liefdesgeschiedenis van een gans

Onze zoogdieren.

Het a.b.c. van de kleurkanariekwaker.

Logboek der aarde.

Het sociale leven der dieren.

Het leven der bijen.

Vogellevens.

BORNEO

Reis 1962

Zaterdag de 21 juli ben ik vertrokken met de "Borneo". Aan boord waren 29 groepen van 16 jongens + leider. De groep waarin ik zat was groep 7, o.l.v. meneer Hendriksen, een fantastische reisleider.

We vertrokken uit Hoek van Holland en hingen over de railing met slierten serpentines die we hadden gekregen. Toen we in open zee waren gingen we sloepenrol houden en vervolgens dineren. Daarna gingen we het schip verkennen en wat spelen; de avondthee met boterham was om 9 uur en daarna ging je nog wat rondkijken.

Om 10 uur was het bedtijd en moest je naar kooi. Toen om half 11 de hoofdverlichting uitging begon een kussengevecht, dat we een aardig poosje hebben volgehouden.

Zondag stonden we om 8 uur op en kwart over 8 was er voor de Katholieken een H. Mis.

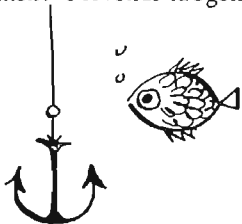
Daarna was er een voortreffelijk ontbijt, gevolgd door spelletjes in de recreatiezaal. Om half elf kregen we de ochtenddrank met koek, waarna we om 12 uur weer gingen lunchen. Na de lunch kregen we de "Oceaanpost" waarop het nieuws stond en daarna gingen we het schip per groep bekijken. Zo hebben we de stuurhut helemaal bezichtigd en de machinekamer bewonderd.

Tot het diner gingen we dan spelen of op het dek zitten. Na het diner werden er films over Zweden en Noorwegen vertoond en toen was het weer tijd voor de avondthee met boterham.

In onze kooien deden we nu wat rustiger aan.

Maandag gochtend voeren we Göteborg binnen. Om half negen gingen we van boord en stapten in de autobussen die klaar stonden op de kade. De excursie begon met ons te vergasten op een prachtig panorama over de stad. Vervolgens reden we naar het noorden, waar de kuststreek ligt, die Bohusland wordt genoemd; wij gingen er de Bohusburcht bekijken die nabij Kungälv ligt - een duizend jaar oud bouwwerk. Daarna gingen we naar het eilandje Orust en verder naar Marsstrand om daar wat rond te wandelen terwijl we ons lunchpakket onder handen namen.

Aan het einde van de excursie reden we over de fantastisch mooie Tjörnbrug het eilandje Tjörn binnen. Om vier uur kwamen we weer bij de kade aan, waarna we om half vijf vertrokken. 's Avonds kwamen we aan boord een Amerikaanse film te zien over Klein Duimpje.

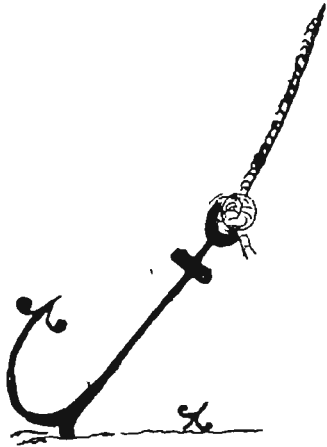
Dinsdag stonden we vroeg op; we moesten ons horloge een uur terugzetten. Om 7 uur ontbeten we en maakten lunchpakketten klaar, want om 9 uur gingen we weer van boord.

We reden eerst naar de Holmenkollen Skispringschans, die gebouwd is voor de Olympische Winterspelen van 1951/52. Daarna konden we een panorama van Oslo bewonderen. Na wat rondgereden te hebben kwamen we bij de musea aan, waarin de "Fram" stond, een schip waarmee de Noren naar de

Noord- en de Zuidpool zijn gevaren. Verder was er het beroemde Kon-Tiki-vlot, waarmee in 1949 van Peru naar Polynesië werd gezeild. Daarna reden we met de bussen naar een ander museum, waar we originele Vikingschepen hebben bekeken. Om 12 uur werden we bij het Vigeland-park afgezet. We aten daar onze boterhammetjes op en gingen het grote park met al zijn beelden bekijken. Tot drie uur hebben we door Oslo gezwoven waarna we om vier uur weer vertrokken.

Woensdag. 's Ochtends was er weer een H. Mis, waarna ontbijt. Hierna gingen we 'n vosseljacht houden en andere spelletjes doen. Wij voeren zo langzamerhand langs de Noorse westkust met wat hoger oplopende rotsen, die zich tot kleine fjorden vormden. Om plm. 10 uur voeren we dan de Sogne-Fjord in, maar we moesten nog twee uur tussen fantastisch hoge rotswanden varen voor we eindelijk in het dorpje Fjaerland aankwamen. Om kwart over twaalf werd het anker gevierd, waarna we pas om 1 uur naar kooi gingen.

Donderdag stonden we (steeds vroeger!) om 6 uur op; ontbeten om half zeven en gingen dan in de sloepen, om naar de wal te roeien. Vervolgens vertrokken we naar de Bya Gletscher, waarop de grootste sneeuwvlakte van Europa ligt. We moesten tien kilometer lopen, en gingen toen de lunchpakketten leegeten. Het spreekt vanzelf, dat we in dit helwitte land fijn sneeuwballen hebben gooid, heerlijk in de zon. Maar ook hieraan kwam een eind en dus liepen we onze kilometers weer terug naar de Borneo. Na een afscheid van Fjaerland, door de Nederlandse vlag driemaal te hijsen, vertrokken we om twee uur weer. Nogmaals werden we met ontzag vervuld toen we tussen de steile rotswanden doorvoeren en toen, om vier uur, bereikten we de open zee weer. Die avond, na het diner, speelden we Bingo, een gokspelletje, waarmee je prijzen kon winnen. Om 11 uur die avond naar bed, om de volgende dag voorbereidingen te kunnen maken voor een "bonte avond".

Vrijdag gingen we na het ontbijt weer leuke spelletjes doen, die 's middags vervolgd werden. Het afscheidsdiner om zes uur was voortreffelijk. De menukaart die we kregen lieten we vol handtekeningen zetten van alle bemanningsleden. 's Avonds was het echt een "bonte avond". Er werd van alles voorgedragen, en gelachen dat we hebben.... Het was wat je noemt een 'hardstikke goeie avond' en ik zal die wel niet gauw vergeten. Om 11 uur gingen voor het laatst aan boord alle Borneogasten naar kooi.

Zaterdag was het afscheid nemen van al je makkers. Om bij half tien kwamen we voor Hoek van Holland stil te liggen, want de "Nieuw Amsterdam" voer ook de haven binnen met Prins Bernhard aan boord. Daarna moesten we nog op onze loods wachten. Enfin, om tien uur gingen we aan land na een reis die niemand die is mee geweest zal vergeten. Het was fantastisch! george copraij 2e

D R O N K E N D R O M E N

Een droom legt aan
bij een kade van water,
dat huivert bij haar zoete aanblik.
Alleen muziek, bezeten door haar vrolijkheid,
doorbreekt de schuchtere stilte
zegevierend
over ons liggend zwijgen.
Twee paar ogen omhelzen elkaar
en zinken weg in een vat,
dat uitmondt in het niet.
De droom danst verder
met zijn herinnering
op een stroomversnelling van liefde,
maar slaat te pletter op de zon;
het duister wankelt reeds
en eenzaam zoekt het licht een plaats,
waar het onbezorgd kan spelen.

the wisdom wiped on silent feet
and crept into my life
the grey world outside
was sparkling with light
and I suppose to have
been shocked
first time then in my life
the holy silent men
came sweet into the bar
and wished me
to my birthday still many, many years.

april '62

Ode aan een Goedkeijg „Man“

Amstelveen, 16 november '62

Geachte Redactie,

Met vreugde ontdekte ik, dat de aan geestarmoede lijdende en uit overjarigen bestaande redactie van Bolwerk werd uitgebreid met een nieuwe Pius X-leerling: Dick Nicolaas. Nieuw, niet alleen als nieuwlichter op onze school, maar ook als redactie-lid, deze D.N. De vreugde der kennismaking verdween echter bij het doorlezen van D.N.'s ronkende proza, dat:

- A) STINKT VAN DE DUFHEID (een vrije vertaling van "overacting"), hetgeen, gezien D.N.'s achtergrond - d.i. studierichting - begrijpelijk is.
- B) DOORSPEKT IS MET LEUTERMANSTAAL, waarin o.m. de volgende retoriek: "Door zeer betreuenswaardige omstandigheden...." en ".... die allengs sterk deed denken aan de ijzige temperaturen in de Poolstreken....."
- C) AANTOONT, HOE BELACHELIJK een aanmatigende toon klinkt, wanneer deze op onwetendheid berust.

Iemand die 2½ maand een nieuwe school bezoekt kent noch de geschiedenis, noch de heersende sfeer en omstandigheden op die school. Hij kan dan niet spreken van "de laatste tijd", van "vele vermoedens omtrent onze (?) 'leraren-romance'", van "groot saamhorigheidsgevoel, dat lang niet altijd onder de leerlingen heerst".

Doet hij dit wel, dan lachen de insiders (om ook eens flink met mijn vreemde-talenschat te smijten) zich een aap.

+ +
+

Dick Nicolaas raad ik aan zijn toekomstig proza aan de Vondelpark-eendjes te gaan slijten, die géén verschil zien tussen normaal proza en in quasi 15e eeuwse rederijkerstijl gevooisde kots.

De redactie zelf zou ik willen verzoeken zich eens geestelijk en organisatorisch te hergroeperen om voortaan rijp en onrijp (en tevens óverrijp!) te scheiden, ook waar het de illustraties betreft.

Een redactie die meent burgermanskots te moeten afsluiten met een onzindelijke tekening (zie Bolwerk no. 10, 5e jaargang, pag. 3) of niet bij machte is haar eigen blad hiervan te reinigen, moet zich na aanschaf van een dozijn celstof luiers gaan ontdoen van haar collectieve onmacht t.a.v. een evenwichtig redactiebeleid, in het op pag. 3 afgebeelde gevaarte, mits deze redactie niet reeds ronkend van zelfgenoegzaamheid was ingedommeld.

han schulte.

VAN SINT.

In mijn antwoord op bovenstaand stukje wil ik niet al te langdradig worden door in te gaan op alle onbenulligheden, die de schrijver uitbraakt, mede door het feit dat ik niet het hoofd van iemand wil aftakken, die het al sinds geruime tijd verloren heeft. Iedereen zal de bijzonder subtiele woordspeling in de titel, die overduidelijk een fijn gevoel voor humor verraadt, wel op zijn juiste waarde weten te schatten. Vooral na het doorlezen van het mensonterende gewauwel van Han, dat geschreven is in een stijl die naar verzuurde havermout ruikt, onmiskenbare uitingen van een spastische geest. Er wordt op een zouteloze manier gezinspeeld op een gefingeerd gebrek van het gymnasium, waardoor de schrijver zich blootgeeft. Dit hoort niet thuis in de mentaliteit van 'n

h.b.s.'er, die het bij de gratie van de schoolleiding tot de zesde klas heeft geschopt, een mentaliteit, die - voorzover aanwezig - spreekt van een dusdanige stompzinnigheid, dat wij hier alleen maar een meewarig begrijpende houding tegenover kunnen aannemen. De knullige opmerking over een bij vergissing overgenomen drukfout (Dick Nicolaas D.N.) kan men, evenals de woorden "kots" en "leutermanspraak", zien als een kinderlijke uiting van een kwajongen, die ook weer eens iets van zich wil laten horen en die per ongeluk een pen gegrepen heeft inplaats van zijn stuiters.

Als wij slechts met deze feiten rekening houden, hoe ridicuul klinkt het dan, wanneer zo'n persoon iemand arrogantie verwijt. Hoe durft de schrijver iemand van onwetendheid te berichten, als hij een kritiek ten beste geeft, waaruit zonneklaar een innerlijke leegheid spreekt, die ieder intelligent mens met verbijstering slaat?

Ook geeft de 'kritikus' nog een ongewoon staaltje van ongeëvenaarde bekrompenheid in zijn betoeg, waarin hij bewust iemand buiten de schoolgemeenschap waagt te plaatsn, een gemeenschap die hij zo'n verhaal in de maag splitst.

"Flink met zijn vreemde-taalschat smijgend" gebruikt hij het woord insiders, die hij wil laten schuddebuiken. Humor is niet te koop!

Inderdaad heb ik lachkrampen moeten onderdrukken, zij het om een andere reden. Het zal nu niet moeijlijk meer zijn om te raden, wie er over Vondelpark-eendjes kan kwaken. Besef de schrijver van bovenstaand stuk niet, dat hij, als hij praat over geestelijke reorganisatie, slapende honden wakker maakt wat betreft zijn eigen geestelijke gesteldheid? Bovendien, hoeveel keer kon de redactie reeds rekenen op een literaire bijdrage van zijn kant? Wij kunnen echter, gezien de toekomstige geestelijke hergroepering van de heer Schulte zijn kortzichtigheid nog niet verwijten en ik geef hem tot slot de raad flink tussen de regels door te lezen.

D.N.

de StooWa...

Om alle leden een duidelijk overzicht te geven van de Statuten van de Stoa, volgen deze hieronder. De kritiek hierop kan schriftelijk bij het bestuur worden ingediend.

Wij vragen de medewerking van zoveel mogelijk leden om in de Kerst-sessie, die wij van plan zijn te houden, tot goede resultaten te komen. Voorts willen wij nog de aandacht vestigen op de vertaalwedstrijd, waarvan het reglement in dit blad geplaatst is. Er zijn ook op verschillende punten in het schoolgebouw duplicaten opgehangen.

Alle hogere klassen zijn in de gelegenheid hieraan mee te doen; wij hopen op een grote belangstelling:

het bestuur.

Statuten der Akademie "STOA" van
het Pius X-Lyceum te Amsterdam-W.

1. De Akademie is opgericht in november 1960, en draagt de naam STOA.
2. De doelstelling der Akademie is de volgende: kennis van en belangstelling te wekken voor onderwerpen van wetenschappelijke en artistieke aard, door middel van zelfwerkzaamheid der leerlingen.
3. Lid van de Akademie zijn al diegenen die leerlingen zijn van de vierde, vijfde en zesde klassen, en die hun naam hebben geschreven in het boek der Akademie waarin ook de sessies staan vermeld.
Alle leraren worden uitgenodigd als passieve leden van de Akademie, hetgeen inhoudt dat zij welkom zijn bij alle sessies, maar dat zij geen lezingen of voordrachten zullen houden, tenzij op uitdrukkelijk verzoek van het bestuur der Akademie.
4. De aanwezigheid der Akademie-leden wordt verwacht op elke sessie. De sessies zullen plaatsvinden in principe éénmaal per maand, buiten de vakanties. De programma's der sessies worden vastgesteld door het bestuur dat, binnen de doelstellingen van de Aka-

demie, volledige vrijheid geniet wat betreft de programmering der sessies. Gestreefd zal worden naar lezingen, discussies, spreek-improvisaties, voordrachten van gedichten en verhalen, uitvoeringen van muziek, toneel of pantomime. Ook het inrichten van schooltentoonstellingen, het bezoeken van musea, schouwburgen en concerten, kan vallen binnen de activiteiten der Akademie.

5. Het bestuur bestaat uit drie leden: voorzitter en twee assessoren. Dit bestuur wordt bijgestaan door een leraar, elk jaar aangezocht door het bestuur, welke een adviserende en regelende functie zal hebben op de gang van zaken. Bij een te veel aan werkzaamheden bestaat er gelegenheid een tweede leraar-adviseur te verzoeken op te treden. Het bestuur wordt gekozen uit de leden der Akademie op de eerste zitting van elk kursusjaar, uit een aantal kandidaten. Deze kandidaten worden gesteld en afgevaardigd door elke 4e en 5e klas, waaruit ten hoogste twee kandidaten kunnen worden aangewezen. De kandidaat die bij de stemming ter sessie de meeste stemmen behaalt, wordt voorzitter, de twee in aantal stemmen volgende kandidaten worden assessoren.

6. De voorzitter leidt de maandelijks sessies.

- - - - -

Vertaalwedstrijd.

Onder auspiciën van de Akademie "STOA" wordt een vertaalwedstrijd georganiseerd, waaraan kunnen meedoen alle leden der Akademie, d.w.z. alle leerlingen der 3 hoogste klassen.

Voor elke vreemde taal is een stukje uitgezocht. De tekst is verkrijgbaar bij de Heer Seuren en bij Dick Nicolaas.

Iedere leerling kan één of meer der vertalingen insturen: voor elke taal wordt een beste vertaler aangewezen.

De beoordeling der vertalingen is in handen van de leraren die de betreffende taal doceren in de drie hoogste klassen.

De winnaar voor elke taal zal in de gelegenheid worden gesteld zijn/haar vertaling voor te dragen in een der sessies van de schoolakademie. Ook zal een prijs ter beschikking worden gesteld.

De vertalingen dienen vóór zaterdag 12 januari te worden ingeleverd bij de Heer Seuren.

De normen, die bij de beoordeling wullen worden aangelegd, zijn grosso modo de volgende:

1. de vertaling dient uiteraard foutloos te zijn; grammatikale en andere verduidelijkingen zullen gaarne door de betreffende docenten worden verstrekt.
2. de vertaling dient het origineel zo dicht mogelijk te benaderen in zinsbouw, woordkeus en sfeer; het Nederlands dient zo mogelijk van dezelfde kwaliteit te zijn als het origineel; het is een onderdeel der vertaalkunst uit te maken in hoeverre b.v. de zinsbouw dient veranderd te worden om - in goed Nederlands - een bepaalde belangrijke woordbetekenis het volle pond te geven.

Het hoeft geen betoog, dat er zonder meer op wordt gerekend dat de ingeleverde vertalingen eigen werk zijn. Slechts inlichtingen aangaande grammatika, woordbetekenis, of wijdere samenhang der te vertalen tekst, mogen worden ingewonnen. Het raadplegen van eventuele bestaande vertalingen of van behulpzame vertalers uit familie- of kennissenkring, zal worden gerekend tot de onsportieve gestes.

Veel succes!

Namens het bestuur:

P. Seuren.

De Glorie van de Renaissance

Oorspronkelijke titel: The Horizon Book of the Renaissance. English Language edition (c) 1961 by the American Heritage Publishing Co., Inc.
Copyright Nederlandse Editie (1961) van N.V. Uitgeversmaatschappij Elsevier, Amsterdam Brussel.

Zoals de titel ons vermeldt, handelt dit boek over verschillende interessante aspecten uit de Renaissance. Het werkelijk magnifiek uitgevoerde werk heeft een beschrijving van een van de fascinerendste perioden uit de geschiedenis van de mensheid. Het werk bestaat uit een tiental hoofdstuktitels, gevolgd door biografieën van bekende persoonlijkheden uit die periode. Ik wil U de indeling van dit boek graag geven, opdat U een indruk zult krijgen over welke onderwerpen dit boek handelt.

De hoofdstuktitels zijn:

Oorsprong en aard v.d. Renaissance
Vorst en Staat
De Kunsten
Florence, bakermat v.h. Humanisme
Milaan, stad van konflikten
Rome, praal en pausdom
Venetië, de gouden jaren
Het beeld van de mens
Vrouwen van de Renaissance
De verspreiding van de Renaissance

gevolgd door een biografie over:

Petrarca
Machiavelli
Michelangelo
Lorenzo de Medici
Leonardo da Vinci
Paus Pius II
Doge Francesco Foscari
Frederigo Da Montefeltro
Isabelle en Beatrice d'Este

Gecompleteerd door een aanzienlijke bronvermelding.

De opzet van dit boek is niet een poging om het probleem dat de Renaissance ons stelt op te lossen. Het is echter meer een werk waarin U, dank zij de moderne reproductiemethode, het in die periode zo integrerende facet van het zien de volle aandacht heeft gekregen. Hiermee is iets heel anders dan het beroemde boek van Jakob Burckhardt (Die Kultur der Renaissance in Italien) tot stand gekomen. U kunt dit standaardwerk meer zien als een welkome en zeer aantrekkelijke aanvulling daarvan. Indien U zich werkelijk voor de Renaissance interesseert is het, naar mijn mening, zeer zeker de moeite waard om dit werk te zijner tijd aan te schaffen.

bert hesp

Dave Brubeck Kwartet

IN HET
CONCERT-
GEBOUW

Geheel onverwachts was er maandag 3 december een nachtconcert van Dave Brubeck ingelast. De zaal was echter goed bezet, ondanks het Coltrane-concert dat twee nachten tevoren was gegeven.

Het concert werd geopend met het bekende Saint-Louis Blues, gevolgd door nog enige andere overbekende stukken. Het kwartet speelde technisch zeer goed, maar aan gevoel ontbreekt het sommige leden nog wel.

Dave Brubeck's pianospel was zeer fascinerend, evenals zijn bewegingen. Hij ging geheel in zijn muziek op; zijn beste soli speelde hij in een langzaam, naar klassiek overhellend stuk en in Brandenburger Gate. Hiervoor kreeg hij dan ook een staande ovatie. Paul Desmond haalde uit zijn saxofoon zeer melodieuze, zoete tonen, maar het geheel klonk erg monotoon.

IN
HET
CONCERTGEBOUW

Van hem wordt gezegd, dat hij iedere noot als het ware geestelijk verwerkt, maar het zou beter zijn, als hij iedere noot op zijn saxofoon verwerkte.

Joe Morello drumde zeer goed, hoewel hij het erg te kwaad had met zijn bril. Deze zakte namelijk steeds af. Zijn soli waren werkelijk meesterwerken in zijn soort. Vooral de laatste, die vier minuten duurde, was zeer meeslepend. Zijn begeleidingswerk is echter wat aan de stramme kant. Maar de gespeelde nummers leenden zich ook niet erg voor de stijl, die hij zich heeft eigen gemaakt.

Persoonlijk vind ik dat zijn stijl het beste tot uitdrukking komt in stukken zoals op de grammofoonplaten Time Out en Time Further Out voorkomen. Helaas kwamen dergelijke maatexperimenten, op Take Five na, niet voor.

Tenslotte nog de bassist Gene Wright, die - zoals gewoonlijk - zeer goed was. Tweemaal speelde hij een klein stukje met gestreken bas, maar dit was jammer genoeg niet zo goed hoorbaar. Zijn meesterschap kwam het best tot zijn recht in een langdurige solo tijdens een langzaam stuk. Deze solo was bijzonder fijngevoelig.

Al met al was dit concert zoals we dat van Brubeck gewend zijn: het was geen echte Jazz, maar het zweefde tussen Jazz en Klassiek in. En indien men niet al te zeer de mening is toegedaan, dat alle Jazz Oerjazz moet zijn, kon men tamelijk tevreden zijn over dit optreden van het Dave Brubeck Kwartet.

M.A. Dumoireaux.

Dat saxofonist Gerry Mulligan goed behoort te spelen is bekend. Maar wanneer saxofonist Joh Coltrane optreedt, is G.M. alleen nog maar een zielige grappenmaker, daarbij vergeleken.

Natuurlijk, de twee stijlen liggen te ver uit elkaar om ze te vergelijken, maar de intentie waarmee beiden spelen, is zeer verschillend. Terwijl G.M. zijn concert aan het publiek probeert te verkopen (door verzoeknummers etc.) doet J.C. alsof er geen publiek bestaat en musicceert voor zichzelf en de andere musici.

En hier ontstaat dan de compromissloze, niet commerciële jazz die de musicus geheel zelf bepaalt.

J.C. heeft laten horen waartoe hij in staat is. De grenzen van zijn techniek en tonale harmonie zijn nog meer verlegd. Harmonisch en ritmisch speelde hij zelfs zo vrij, dat de piano hem in verschillende stukken niet meer kon ondersteunen.

Eén keer gebeurde het zelfs, dat alle begeleidingsinstrumenten wegvielen (door J.C. als het ware daartoe gedwongen), waarna hij een schitterende solopartij blies van circa vijf minuten. C. speelde zo boeiend, dat het begrip mooi of lelijk vinden geheel wegviel. Pianist McCoy Tyner was de enige man in het kwartet, die nog volgens tegenwoordige muzikale maatstaven speelde. Hierdoor viel zijn spel wat uit de toon. Toch is McCoy Tyner de pianist die zich het best bij C. heeft weten aan te passen en daarbij zijn eigen stijl laat doorkomen. Daarom vormde dit combo zo'n hecht geheel met drummer Elvin Johnes, fir gecompliceerde oer-ritmen ten gehore bracht (en iets te hard speelde) en Jim Garrison die deze avond bijzonder goed op dreef was en dit ook liet zien in soli met z'n talloze dubbelgrepen en het slaan over de snaren alsof hij een gitaar bespeelde!

Dat C. niet alleen zeer technisch en harmonisch, maar ook zeer melodisch en gevoelig kan spelen, liet hij zeer duidelijk horen in het laatste stuk: "My favourite things", dat hij op sopraansax speelde. Het was dan ook het grandioze sluitstuk van een grandioos concert.

acht eraf bekeken.....

Naar aanleiding van het geschrevene in het door het aktiekomitee "Mr X" verzorgde Bolwerk no. 10, meen ik het volgende te moeten opmerken.

Ik betwijfel ten sterkste, of de kiezers het met het door het komitee vastgestelde programma en met name punt 4 en 5 eens zijn. (De rest van het programma houdt niets nieuws in, want de vorige vier voorzitters hadden dit ook al op hun programma staan, alhoewel er nooit iets van gekomen is).

Er was vrijwel niemand, die in de geldigheid van de op Mr X uitgebrachte stemmen geloofde, het komitee zal dit ook wel niet gedaan hebben. Hun aktie was hier dan ook op gericht, want een eventueel te volgen programma was er niet en moest na de uitslag van de verkiezingen nog inderhaast gemaakt en aan de rektor voorgesteld worden.

Tijdens hun campagne waren ze echter duidelijk negatief, alhoewel ze dit nu ontkennen. Ik heb zelf gedacht, dat ze de draak met het voorzittersambt en met de andere kandidaten wilden steken, maar zichzelf niet als een serieuze kandidaat beschouwden. Doch na de verkiezingen bleek dit ineens wel hun doel te zijn. Dit klopte niet met wat gezegd was in de toespraken van hun woordvoerders. Vooral de heer Fons Kemper ging zich in zijn toespraak op de laatste verkiezingsdag te buiten aan uiterst negatieve betogen.

Kijkt u nu niet de in Bolwerk afgedrukte speeches na, maar probeert u zich te herinneren wat hij toen zei. In Bolwerk zijn nl. enige, hoewel zeer 'bescheiden' veranderingen aangebracht. Zo werd bijvoorbeeld:

"Mr X doet alles wat hij belooft,
maar hij belooft niets" eventjes omgewerkt tot:

"Mr X belooft niet alles,
maar hij doet wat hij belooft."

Een kleine verandering, nietwaar? Verder heb ik de smerige scheldpartijen van Peter Bierlaagh gemist. Hiervoor in de plaats hadden ze hun programma maar ingelast, want dat waren ze tijdens hun toespraken vergeten op te sommen.

Over Bierlaagh gesproken. Deze kante zich tijdens zijn eerste toespraak fel tegen het in glazenwassersstadium verkeren van kandidaten. Gelukkig is Peter een weinig vergeetachtig, anders zou hij zich herinneren dat hij verleden jaar de zich als een paljas uitgedoste Schulte gesteund had, zonder hier aanmerkingen op te maken.

Verder viel het me op, dat de andere kandidaten geen gelegenheid hebben gekregen om hun optreden (voor zover dat te vergoeyenlijken was) te rechtvaardigen en om zich tegen de soms wel onrechtvaardige kritiek te kunnen verdedigen.

hans genet 6c

Slot van pag. 12:

26 november:

Proefwerkenweek (maand!). Met verdubbelde ijver probeerden we te redden wat er nog te redden viel! Troost u, waarde lezer, een goede buur is beter dan een verre vriend!

Rest mij nog, U allen een genoeglijke Kerstvakantie toe te wensen.

Kroketje.

3 september

Het nieuwe schooljaar wordt aangekondigd door de bollebozen van Pius X. Het zijn degenen die van geen ophouden willen horen- zij die de studie nog onder de vakantie hebben voortgezet. Zijn het soms de uilen die naar het college worden gedragen?

5 september

Met frisse moed stormden de 'Piusanen' Gods Tempel binnen om als waardige christenen Zijn zegen over het komend schooljaar af te smeken.

14 september

"Wij leven vrij wij leven blij". Staatsgreep bij de STOA akademie. Hamertikster Attie Traudes laat het bijtje erbij neervallen, dat welwillend wordt opgeraapt door Dick Nicolaas. Achter het groene laken zitten onder het argus oog van Drs. Seuren, onze all-round technicus: Dick Nicolaas, voorzitter; Cilia Steen, 1e vice-voorzitster en Jan de Meere, 2e vice-voorzitter.

11 oktober - Opening van het Concilie.

Vele verbaasde ogen vroegen zich af, waarom wij niet, en anderen wel vrij hadden. Welnu, "rust, roest" zeiden de H.H. Leraren, doch roest rust werkelijk?

22 oktober

Met gewette zwaarden en de dolk tussen de tanden, sloegen Pius' tafeltennistesters er in Zaandam op los. Uitslag U allen welbekend. Er zit vooruitgang in, zeggen de insiders! (Verleden keer verloren we met 10-0, nu met 6-4.)

22, 23 en 24 oktober

Schoolraadverkiezingen. Dick werd d.m.v. de strop van het leven beroofd, doch aan zijn standbeeld wordt gewerkt! Zijn wij soms, gezien het tumult dat in paniek ontaardde zo Zuid-Amerikaans geïntereerd? Ook het kloeke zwartbont was van de partij. Voor de fijne nuances: vraag Mr X.

28 oktober

"Het leven van Galilei" van B. Brecht werd in de Stadsschouwburg opgevoerd. De belangstelling van de Piusanen was matig, terwijl leerlingen van andere scholen stonden te dringen om een plaats te kunnen bemachtigen. Zijn de leraren niet de schuld van sit nalatig zijn van culturele educatie???

29 oktober

Drs. Bianchi en mej. Steenhoff traden in de echt. Een zegenrijk huwelijk wordt hun van alle kanten toegewenst. Voor de K.V.-ers een afwisselende dag; de andere leerlingen echter vervulden hun dagelijkse plicht.

12 november

Het is weer zover. Onze 'geestelijke voorzitter' viert zijn verjaardag. Wederom strompelden wij ter Kerke, waar de heer Burgers voor een welstemmende muzikale omlijsting zorgde. De feestelijkheden waren echter intiem en werden in de 'kosterij' voortgezet. Na drie lesuren keerden wij huiswaarts: (wegens gebrek aan leraren?)

16 november

Een trek van onbehagen, was bij de leswisseling op vele gezichten te bespeuren. Een H₂S geur kwam ons tegemoet. Kroketje werpt de oratorische vraag op: Zitten wij dan soms op een stinkschool?

23 november

De toneelspelers gaan hun hart overgeven aan een komisch stuk van Heyermans: De grote vlucht, dat uit de oude doos werd gehaald.(1881). Het verwachte mufte luchtje bleef uit. Enfin, wacht u maar af tot 3 en 4 februari. (slot op pag. 11 onderaan.)

ELKE DAG EEN SCHOON

OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet - strijken” - popeline

IS HET

CENTRALINE

NO - IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

HAZENBERG

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

O B R E C H T

A. J. M. v. d. Waart

Willemsparkweg 14,

Telefoon: 790233,

Amsterdam-Z.

P IUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1924
WETT. GED.

SNELLE LEVERING

VAN ALLE

STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND

HET

GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (020) 24 74 88 *
(2 LUNEN)

